

Sygn. akt II Ca 876/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Alicja Chrzan

Protokolant: Agnieszka Ingram

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2012 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)w W.

przeciwko I. N.

o zapłatę 17.123,62 zł

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 16 sierpnia 2012 r., sygn. akt I C 415/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej 1.200 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 876/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zasądzono od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 15 623,52 zł, z odsetkami ustawowymi od dnia 20 września 2011 r., oddalono powództwo odnośnie kwoty 450 zł, w pozostałej części postępowanie umorzono oraz orzeczono o kosztach procesu, opierając rozstrzygnięcie o następujące ustalenia i oceny:

-w dniu 15 lutego 2005 r. pozwana zawarła z (...) Bankiem SA umowę bankową, otrzymując określoną kwotę pieniężną, której nie zwróciła ; w dniu 29 września 2009 r. (...) Bank SA dokonał cesji wierzytelności, w okresie od lipca 2009 r. do grudnia 2009 r. pozwana wpłaciła na poczet zadłużenia łącznie 520 zł, w następnych okresach wpłaciła 1610 zł, 1650 zł, 600 zł oraz 450 zł.

W ocenie sądu powództwo było zatem uzasadnione, skoro pozwana nie kwestionowała podstawy prawnej istnienia swojego zadłużenia, podnosząc jedynie, że dokonuje systematycznych wpłat zaległości na rzecz pierwotnego wierzyciela.

Jeżeli zatem strona powodowa dochodziła kwoty 17123,62 zł, a pozwana po wniesieniu pozwu wpłaciła wskazane wyżej kwoty, to powództwo należało uwzględnić co do kwoty 15 623,52 zł, z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 20 września 2011 r., odnośnie kwoty 450 zł powództwo podlegało oddaleniu, natomiast wobec ograniczenia żądania pozwu w pozostałym zakresie – postępowanie zostało umorzone.

W apelacji pozwana zarzuciła: 1. naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 344 kc, przyjęcie powództwa wniesionego do sądu w L., gdzie wydany nakaz zapłaty utracił swoją moc, wobec czego skarżąca nie wdawała się w spór z mocodawcą -powodem, który działał w imieniu (...) Bank SA, od którego otrzymała pożyczkę w wysokości 5000 zł, co bezspornie wynikało z umowy; 2.sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału przez przyjęcie, że strona powodowa jest właściwym powodem w sprawie, skoro pozew z dnia 27 marca 2012 r. został wniesiony przez mocodawcę, co skarżąca zawsze kwestionowała oraz nadal podtrzymuje, ponieważ w pozwie nie wskazano kwoty pożyczki, jak również nie dołączono umowy pożyczki, czego nie mógł zastąpić wyciąg z ksiąg rachunkowych, gdy ponadto przelewu wierzytelności dokonano bez zgody skarżącej.

Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa lub jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja nie podlega uwzględnieniu, a podniesione w niej różnorakie zarzuty w najmniejszym stopniu nie podważają trafności zaskarżonego rozstrzygnięcia.Przyjmując bezsporne w istocie ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji za swoje, Sąd Okręgowy podziela także ocenę prawną tego stanu faktycznego oraz wyciągnięte z tej oceny wnioski, co zwalnia z potrzeby ponownego przytaczania szeregu powołanych już wcześniej trafnych argumentów.

Tylko dodatkowo należy wskazać na następujące kwestie :

-zarzut naruszenia przepisu art. 344 kc nie jest zrozumiały , skoro przepis ten dotyczy ochrony naruszonego posiadania, a zatem zupełnie innej instytucji prawnej niż mająca zastosowanie w sprawie, jak również przepis art. 344 kpc nie odnosi się do zaistniałej sytuacji;

-w razie prawidłowego wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty traci moc w całości, a sąd przekazuje sprawę do sądu według właściwości ogólnej

/ art. 505³⁶ § 1 kpc /, i taki właśnie tryb postępowania miał zastosowanie w niniejszej sprawie;

-upływ wynikającego z umowy pożyczki terminu do nadania bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności nie stanowi przeszkody dla dochodzenia należności na drodze postępowania sądowego, co odnosi się także do następów prawnych pierwotnego wierzyciela;

-wbrew twierdzeniom skarżącej, została ona zawiadomiona o przelewie wierzytelności, zarówno przez wierzyciela pierwotnego, jak i stronę powodową, gdy ponadto dla ważności cesji nie jest wymagana zgoda dłużnika, jak i konieczność poinformowania go o tej czynności , co wynika z przepisu art. 509 § 1 kpc; -nie podlega także uwzględnieniu zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia; jak wynika z materiału dowodowego sprawy, trzy letni termin przedawnienia rozpoczął bieg w dniu **16 lutego 2008 r.**, a zatem upływał w dniu **16 lutego 2011 r.** , gdy tymczasem powództwo zostało wytoczone dopiero w dniu **20 września 2011 r.** , co zatem wskazywałoby na przedawnienie roszczenia; -jednak – co było bezspornym- skoro pozwana w okresie od lipca 2009 r. do lipca 2012 r. dokonała szeregu wpłat, częściowo regulując obciążające ją zobowiązanie, to takie p ostępowanie było uznaniem roszczenia, co doprowadziło do przerwania biegu przedawnienia przez uznanie roszczenia / art. 123 § 2 kc /, a po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo / art. 124 § 1 kc /, wobec czego nie mogło być mowy o upływie ter minu przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu przez stronę powodową.

Z tych przyczyn apelacja jako pozbawiona jakichkolwiek uzasadnionych podstaw została oddalona / art. 385 kpc/, natomiast o kosztach postępowania apelacyjnego orzec zono na podstawie art. 98 i 99 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc.